

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/120/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200352
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5018200352.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Jany Vargovej (sudca spravodajca) a JUDr. Zuzany Jančárovej, v právnej veci žalobcu: RNDr. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. H. č. X, H., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-ZA-39-0011/2018-SI zo dňa 21.08.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. KRPZ-ZA-39-0011/2018-SI zo dňa 21.08.2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Správny orgán prvého stupňa - Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Martine rozhodnutím č. KRPZ-ZA-39-003/2018-SI zo dňa 12.07.2018, ako povinná osoba podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.) s poukazom na § 18 ods. 2, § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. a ust. § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok) rozhodol tak, že „žiadosť od RNDr. D. B., M. R. H. X, XXX XX H. o poskytnutie informácie „1. identifikovať záznamy zo služieb policajtov, počas ktorých sa policajti v období od 16.08.2017 - 31.12.2017 zúčastnili výjazdu na adresu domu mojich rodičov, M. R. H. X, XXX XX H., spolu s krátkou informáciou: o dôvode výjazdu, menom a služobným číslom policajta, ktorý sa výjazdu zúčastnil, ak existuje správa alebo ďalší záznam súvisiaci s výjazdom, žiadam uviesť číslo spisu pod ktorým je záznam evidovaný, 3. zoznam všetkých telefonátov z knihy fonogramov od 16.08.2017 - 31.12.2017, v ktorých je hocijaký záznam o telefonáte z adresy M. R. H. X, XXX XX H., s uvedením mena volajúceho, dôvodu telefonátu a policajta, ktorý telefonát prevzal“ podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. odmieta, nakoľko požadovanou informáciou nedisponuje a nemá vedomosť, kde možno požadovanú informáciu získať.

Správny orgán v odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že nedisponuje systémom, ktorý by umožňoval vygenerovať zo záznamov zo služieb a knihy fonogramov informácie v požadovanej štruktúre, ku konkrétnej adrese a za obdobie od 16.08.2017 - 31.12.2017 a ani nemá vedomosť, kde možno požadovanú informáciu získať. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia cituje ust. § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 3, § 15 ods. 1, 2, 3, § 18 ods. 1, 2, § 21 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z..

2. O odvolaní žalobcu voči vyššie citovanému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-39-0011/2018-SI zo dňa 21.08.2018 tak, že odvolanie žalobcu ako nedôvodné s poukazom na ust. § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdil. Žalovaný uvádza, že správny orgán prvého stupňa, ako

povinná osoba, nemá žiadne informácie k dispozícii, a teda ich ani nemôže poskytnúť. Podotýka, že povinná osoba poskytuje informácie, ktoré má k dispozícii, a teda sú už v podstate spracované v čase podania žiadosti. Zo znenia zákona č. 211/2000 Z.z. nevyplýva povinnosť povinnej osoby vyhľadávať, zhromažďovať alebo dokonca spracovať materiály žiadané žiadateľom, ak sa nenachádzajú v dokumentácii povinnej osoby v originálnej podobe. Zo zákona č. 211/2000 Z.z. nevyplýva, že by povinná osoba musela vykonávať na žiadosť také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu jej právomoci alebo realizovať šetrenia na požiadanie. Žiadosť o poskytnutie informácie má za cieľ sprístupniť verejnosti jej neznáme údaje bez toho, aby sa žiadosť stala pokynom na výkon určitých činností alebo postupu povinnej osoby. Hoci je zrejmé z povahy sprístupňovania informácií, že sprístupnenie si môže vyžadovať určité vyhľadávanie, resp. spracovanie, v prejednávanej veci by sa však mohlo jednať o mechanický zber určitých informácií a ich následné kvalifikované spracovávanie podľa požiadaviek žiadateľa, čo by malo za následok vytváranie kvalitatívne novej informácie, čo nemožno považovať za zber informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z..

3. V zákonom stanovenej lehote podal voči rozhodnutiu žalovaného žalobcu žalobu, ktorou sa, v znení jej opravy zo dňa 04.11.2018, domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie dôvodiac, že si podal dňa 27.04.2018 na Okresnom súde v Bratislave I žalobu vedenú pod sp. zn. 9C/11/2018 v duchu antidiskriminačného zákona, v ktorej žiada o poskytnutie súdnej ochrany pred nezákonným konaním „rasistických“ policajtov, ktorí sa žalobcovi odplácajú za sťažnosti na diskrimináciu a ďalej žalobcu rasovo profilovali, ohovárali ho, atď.. V snahe získať dôkazy o nezákonných zásahoch policajtov žalobca dňa 03.07.2018 požiadal o prístup k informáciám. Správny orgán prvého stupňa v súvislosti s vybavovaním žiadosti najskôr sprostredkoval stretnutie žalobcu s obvodným riaditeľom PZ vo Vrútkach, ktorý žalobcovi objasnil ktoré dôkazy a v akom formáte sa na Obvodnom riaditeľstve PZ vo Vrútkach nachádzajú, resp. existujú. Žalobca preto doplnil svoju žiadosť o poskytnutie informácie v zmysle inštrukcií poskytnutých obvodným riaditeľom polície z Vrútok. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že závery obsiahnuté v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa odporujú vyjadreniam obvodného riaditeľa Policajného zboru vo Vrútkach o existencii žiadaných listín. Žalobca nežiadal o vygenerovanie údajov, ktoré neexistujú, ale o výpisy alebo fotokópie záznamov o činnosti a práci policajtov, ktoré existujú na Obvodnom riaditeľstve PZ vo Vrútkach. Žalobca poukazuje na rozhodnutie ESLP App No. 39534/07 zo dňa 28.11.2013, v zmysle ktorého ESLP rozhodol, že odmietnutie poskytnúť informácie, ktoré by si vyžiadali spracovanie vyše 500 dokumentov, a ktoré informácie tak isto súviseli so sťažnosťou na porušovanie ľudských práv, spôsobilo zásah do práva získavať informácie.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.07.2019 obsiahol totožné skutkové a právne dôvody, aké obsiahol v žalobou napadnutom rozhodnutí (bod 2 tohto rozsudku).

5. Žalobca v replike zo dňa 19.08.2019 v znení jej doplnenia zo dňa 01.09.2019 obsiahol totožné skutkové a právne dôvody, aké obsiahol v žalobe. Na dôvažok poukazuje na skutočnosť, že žalovaný klame a snaží sa presvedčiť súd, že ním žiadané informácie neexistujú, resp. tieto nebolo možné sprístupniť spôsobom určeným žalobcom, pričom bolo zákonnou povinnosťou žalovaného dohodnúť so žalobcom iný spôsob sprístupnenia žiadaných existujúcich informácií. Žalobca poukazuje na uznesenie Okresnej prokuratúry Martin č. 2 Pv 629/17/5506-70 zo dňa 15.08.2019 (ktoré predložil súdu spoločne s podaním zo dňa 01.09.2019), v ktorom (ako uvádza žalobca) správny orgán vymenúva ako jeden z dôkazov, ktoré posúdil proti žalobcovi záznam zo služieb policajtov R. a L., o ktorom zázname v tomto konaní žalobca tvrdí, že neexistuje.

6. Žalovaný v duplike k replike žalobcu poukazuje na skutočnosť, že spôsob (formu) sprístupnenia informácií ustanovuje zákon č. 311/2000 Z.z.. Tento spôsob môže povinná osoba po dohode so žiadateľom upraviť, avšak pokiaľ má povinná osoba informáciu k dispozícii. Žalovaný odmieta obvinenia žalobcu, že zo strany žalovaného ide o prejavy rasizmu voči žalobcovi.

7. Žalobca vo vyjadrení k duplike zo dňa 18.09.2019 v znení doplnenia tohto vyjadrenia zo dňa 23.09.2019 opakuje dôvody, ktoré už boli obsiahnuté v jeho predchádzajúcich písomných vyjadreniach, na dôvažok poukazujúc na „nové dôkazy podvodného konania žalovaných“, za ktoré označil svoju sťažnosť a žiadosť o odobratie trestného konania ČVS: ORP-343/2-VYS-MT-2019 a príkaz Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline KRPZ-ZA-OKP1-1080-001/2019 zo dňa 19.08.2019, ktorý má byť

dôkazom o tom, že plk. PhDr. A. I. v rozpore s Trestným poriadkom svojvoľným odklonom od jeho obsahu „odobratie vecí“ pretransformoval na námietku zaujatosti voči všetkým policajtom OR PZ v Martine“.

8. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok podľa § 137 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) v spojení s § 107 ods. 1 písm. a) SSP a contrario. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17.03.2020, o čom bola spísaná zápisnica, ktorá je súčasťou súdneho spisu.

9. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 177 a nasl. SSP v medziach žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP a § 183 SSP), pričom zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie podľa ust. § 191 ods. 4 veta prvá SSP z nasledovných dôvodov:

10. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 191 ods. 4 SSP ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení účinnom v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovaného, t. j. k 27.08.2018 (ďalej len zákon č. 211/2000 Z.z.) osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

Podľa § 16 ods. 1 (s názvom spôsob sprístupňovania informácií na žiadosť) zákona č. 211/2000 Z.z. informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a 3 a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. zo závažných dôvodov môže povinná osoba predĺžiť lehotu (ods. 1), najviac však o osem pracovných dní a o 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a). Závažnými dôvodmi sú:

- a) vyhľadávanie a zber požadovaných informácií na inom mieste, ako je sídlo povinnej osoby vybavujúcej žiadosť,
- b) vyhľadávanie a zber väčšieho počtu oddelených alebo odlišných informácií požadovaných na sprístupnenie v jednej žiadosti,
- c) preukázateľné technické problémy spojené s vyhľadávaním a sprístupňovaním informácie, o ktorých možno predpokladať, že ich možno odstrániť v rámci predĺženej lehoty.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

11. Správny orgán prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že nedisponuje systémom, ktorý by umožňoval vygenerovať zo záznamov služieb a knihy fonogramov informácie v požadovanej štruktúre, ku konkrétnej adrese za obdobie od 16.08.2017 do 31.12.2017. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného plynie ako dôvod odmietnutia poskytnutia informácie, že správny orgán nemá informácie k dispozícii, pričom ďalej uvádza všeobecné východiská, v zmysle ktorých povinná osoba poskytuje informácie, ktoré sú v podstate spracované už v čase podania žiadosti. Správny súd podotýka, že z doposiaľ zisteného skutkového stavu nemožno spoľahlivo posúdiť, či jednotlivými čiastkovými informáciami žiadanými žalobcom (vo vzťahu k obdobiu 16.08.2017 až 31.12.2017 a adrese H., M. R. H. X), a to o dôvode výjazdu, mene a služobnom čísle policajta, ktorý sa výjazdu zúčastnil a spisovej značke spisu, resp. záznamu súvisiaceho s výjazdom, atď.) žalovaný disponuje, či už všetkými, resp. aspoň niektorými z nich.

12. Z úvah správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného sa však možno domnievať, že správne orgány nevyhlásili, že jednotlivými žiadanými čiastkovými faktami disponovali, ale dôvodom nesprístupnenia bola skutočnosť, že ich poskytnutie by si vyžadovalo ich kvalifikované spracovávanie podľa požiadaviek žiadateľa, čo by malo za následok vytvorenie kvalitatívne novej informácie.

13. Predovšetkým správny súd považuje za potrebné predostrieť, že v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a žalovaného chýba jednoznačný záver o tom, či čiastkové informácie sú vôbec dohľadateľné (mechanicky) v záznamoch služieb a knihe fonogramov a v akej štruktúre sa informácie v uvedených zdrojoch nachádzajú, resp. aké druhy faktov sa v uvedených zdrojoch obvykle evidujú. V danom prípade ak sa preukáže, že žiadané čiastkové fakty sú v záznamoch služieb a knihe fonogramov dohľadateľné, potom nie je možné akceptovať argumentáciu žalovaného, že v danom prípade (ak by mala byť výsledná informácia poskytnutá v „požadovanej štruktúre“), išlo by o vytváranie kvalitatívne odlišnej informácie, t. j. novej informácie. Správny súd podotýka, že vytvorenie „novej informácie“ by predpokladalo nielen mechanické vyňatie určitých faktov (informácií), ale aj ich kvalifikované spracovanie. Ak však pre vyhovie žiadosti oprávnenej osoby na vyňatie faktov z určitého celku nebolo potrebné s týmito faktami ďalej nakladať (vyjmúc púhe uvedenie faktov do obsahu odpovede na žiadosť oprávnenej osoby), potom sa nejednalo o vytváranie „novej informácie“.

14. Je potrebné zdôrazniť, že nie každé vyňatie informácií z určitého celku (napr. z viacerých dokumentov či listín, v danom prípade zo záznamu služieb a z knihy fonogramov) a ich následné zhromaždenie (za účelom poskytnutia žiadateľovi) možno považovať za vytváranie novej informácie.

15. Rozlíšenie púheho vyhľadania, vyňatia a zhromaždenia údajov (t. j. mechanického spracovania) od vytvorenia kvalitatívne novej informácie nemôže v zásade spočívať len v práci či dobe, ktorá by bola potrebná pre prípravu odpovede na žiadosť (zhromaždenie informácie), nakoľko tieto faktory zákon o slobodnom prístupe k informáciám zohľadňuje inštitútom predĺženia lehoty na poskytnutie informácie (§ 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 211/2000 Z.z.). Rozlíšenie oboch situácií treba hľadať v miere „intelektuálnej náročnosti“ činnosti, ktorá je nutná na prípravu odpovede na žiadosť o informáciu. Možno preto zhrnúť, že o vytvorenie novej informácie sa nejedná, ak ku príprave odpovede na žiadosť stačí iba mechanické vyhľadanie a zhromaždenie údajov, ktoré sa u povinnej osoby nachádzajú, a ktoré musia byť napr. vyhľadané v rôznych dokumentoch „vyňaté“ z týchto dokumentov, zhromaždené a následne „vtelené“ do odpovedí na žiadosť oprávnenej osoby. Aby bolo možné konštatovať, že ide o vytvorenie novej informácie, musí ísť o ďalšie kvalitatívne spracovávanie týchto vyhľadaných, vyňatých a zhromaždených údajov.

16. Súčasne však je nepochybne potrebné mať na pamäti, že poskytnutie žiadanej informácie, t. j. realizácia ústavného práva oprávnenej osoby na informácie, nemôže byť nadradená potrebe zabezpečiť plynulé a riadne plnenie funkcií povinnej osoby v rámci jej hlavnej agendy. Nepochybne nebolo cieľom zákonodarcu pri koncipovaní zákona č. 211/2000 Z.z. garantovať každému právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii aj v takom rozsahu, ktorý by už ochromil plynulé fungovanie štátnych orgánov obcí, vyšších územných celkov, resp. právnických a fyzických osôb, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy. Správny súd je toho názoru, že práve ustanovenie limitujúce lehotu na vybavenie žiadosti môže byť vodítkom pri hľadaní rovnováhy, kedy ešte poskytnutie informácie za existujúcich personálnych a technických kapacít povinnej osoby nebude narušovať plynulý chod vybavovania jej prislúchajúcej „hlavnej“ agendy, zverenej jej zákonom. V tejto súvislosti správny súd podotýka, že zákonom o policajnom zbore č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov, ako je zrejmé z ust. § 2 ods. 1 tohto zákona, bola policajnému zboru zverená úloha spolupôsobiť pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku; odhaľovať trestné činy a zisťovať ich páchatelov, spolupôsobiť pri odhaľovaní daňových únikov, nezákonných finančných operácií, legalizácii príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu, atď.. Z uvedeného príkladného výpočtu úloh Policajného zboru SR je nadovšetko zrejmé, že pokiaľ by povinná osoba poskytovala informácie na úkor plynulého a riadneho plnenia svojich „základných funkcií“, došlo by takýmto postupom ku kolízii práva (oprávnenej osoby) na informácie s inými ústavnými právami tretích osôb (právo na ochranu vlastníctva, zdravia, života, atď.). Je potrebné preto hľadať, aj pre prípad, že požadovaná informácia je „púhym“ mechanickým vyhľadávaním a zhromažďovaním žiadanych čiastkových faktov (t. j. nie je vytvorením novej informácie) aj spravodlivú mieru „limity“ realizácie práva žalobcu na informácie.

17. Takýmto limitom by teda mohlo byť citované ust. § 17 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z. upravujúce zákonodarcom predpokladané lehoty na poskytnutie informácie. Je možné ustáliť, že pokiaľ by pri existujúcom personálnom obsadení a materiálnom vybavení povinnej osoby nebolo v možnostiach povinnej osoby vybaviť žiadosť v zákonodarcom predvídaných lehotách, resp. bolo by možné ich vybaviť len za predpokladu personálneho a materiálneho navýšenia zdrojov, v takom prípade by ústavné právo na informácie už kolidovalo s inými ústavnými právami tretích osôb a zabezpečením základných funkcií povinnej osoby. Právo žalobcu na informácie nemôže byť prioritované pred plynulým a riadnym plnením úloh zverených povinnej osobe zákonom (tak ako boli príkladmo vyššie citované), ktoré je garanciou ochrany ďalších ústavných práv občanov.

18. Správny orgán preto v novom konaní doplní odôvodnenie rozhodnutia o tú jeho časť, z ktorej by bolo zrejmé, či sú zo záznamov o službách policajtov a knihy fonogramov dohľadateľné (v zmysle fyzicky dohľadateľné) žalobcom požadované čiastkové fakty, resp. niektoré z nich. Doplnenie odôvodnenia v naznačenom smere bude predpokladať, že povinná osoba v dôvodoch rozhodnutia ozrejní, aké druhy informácií sú zapisované do záznamu o službách policajtov a knihy fonogramov čo do štruktúry. Pokiaľ sú žiadané čiastkové fakty z týchto podkladov mechanicky dohľadateľné a k vyhoveniu žiadosti by „postačovalo“ ich púhe zozbieranie (bez ďalšieho potrebného intelektuálneho spracovania, resp. vyhodnocovania) a „vložené“ do odpovede, správny orgán ďalej posúdi, či môže informáciu poskytnúť bez toho, aby ohrozila plynulé vybavovanie jemu prislúchajúcej agendy. Uvedené predpokladá (pre prípad, že by správny orgán dospel k záveru, že by poskytnutím informácií bol narušený plynulý chod vybavovania hlavnej agendy v súvislostiach naznačených správnym súdom v bodoch 16. a 17. tohto rozsudku) doplniť odôvodnenie rozhodnutia aspoň o orientačnú informáciu o počte záznamov v knihe fonogramov a záznamoch o službách policajtov za posudzované časové obdobie a štruktúre zaznamenaných informácií, aby bolo účastníkovi a správneho súdu zrejmé, aký dopad by mohlo mať poskytnutie informácie na personálne a materiálne zdroje povinnej osoby a plynulé vybavovanie jej pridelených funkcií hlavnej agendy..

19. Z uvedených dôvodov správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil s poukazom na citované ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec vrátil žalovanému s poukazom na citované ust. § 191 ods. 4 veta prvá SSP, v ktorom bude viazaný právnym názorom správneho súdu.

20. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP. Správny súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, pretože mal žalobca vo veci úspech.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.